

дщерка, сега вече порасте и стана голѣма и прекрасна госпожа, и второ защото д'Агвиларъ отдавно желаяше да са оправдае предъ обществото на Пампелуна и да са забрави бала, който преди двѣ години бѣше съблазнилъ мнозина поради невѣжеството на Пикильо.

И първо той купи за дъщеря си единъ голѣмъ даръ, сирѣчь ваза отъ китайски порселанъ много хубава и масторска. Тя бѣше много тънка и цвѣтоветъ ѝ чудно свѣтливы.

Търговецътъ, който продаде на д'Агвилара тѣзи ваза, имаше и друга подобна на нея, той му предлагаше да купи и двѣтъ, но трѣбаше да даде още петстотинъ дукаты — около 25,000 гроша, — и за туй старийтъ генералъ са принуди, ако и съ сърдечно съкрушеніе да направи тѣзи жьртва на отеческото си чадолюбіе, а купената ваза, въ която щѣше да тури цвѣтя Кармена, са предаде тайно отъ него на Пикильо, който я скри въ библиотеката.

Но туй само не стигаше; трѣбаше да са заловѣхтъ и за други приготвленія. Аиша са нае съ тѣхъ, и безъ да открие нѣщо на Кармена, отъ която трѣбаше да крѣе спчко, призова на тайнъ свѣтъ Пикильо, който не знааше какъ да си скрие радостта при този знакъ на довѣріе и особенно на тайната.

Колко бѣше тиха и прекрасна Аиша! Съ каква живость, съ какво распалванье разискваше сичкитѣ планове предлаганы отъ младия ѝ свѣтникъ! Найподирь, слѣдъ дълго и дълбокомысленно разискваніе, тя са спрѣ на идеята която ѝ наймного аресваше за много причины, и найвече за една — защото тѣй балнитѣ ѝ дрехы щѣхъ да бждѣтъ прекрасны.

Споредъ тѣзи идея трѣбаше да са даде балъ-маске съ историческы танцове, които отпослѣ са приехъ во Франція и въ Испанія въ послѣдующитѣ царуванія на Филиппа IV и на Лудовика XIV.

Пикильо, като зе заповѣдъ да помага на младата си госпожа, показа извънредна ревность и дѣятелность. Той тичаше по сичкитѣ търговцы, и въ важ-